

Cm. 11.

"Asociațiunea"
Soco

POPORULUI

politică-culturală

Intemeietori: Dr. N. Bălan, Dr. I. Broșu, și Dr. Silviu Dragomir.

Abonamentul:

Pe un an . . . 32 Cor. In vechiul regat 20 Lei
Pe o jum. de an 16 Cor. 10 Lei
Pe 3 luni . . . 10 Cor. 6 Lei

Abonamentele să se trimită la adresa:

„GAZETA POPORULUI”, Sibiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI”
Sibiu, Strada Urezului Nr. 41.
Apare în fiecare Duminică.

Inserțiuni și anunțuri se primesc la
Administrația gazetel.Un șir cu litere mărunte întâia-oraș 1 cor.
a doua și a treia-oraș 80 fileri.

ORFANII NOSTRI.

În Duminică trecută am văzut strecurându-se printre lumea care ieșea din biserică catedrală din Sibiu vre-o cincizeci de copilași îmbrăcați la fel și desculți. Nu-mi puteam da seamă dela ce fel de școală să fie acei copilași, căci era încă vacanță. Un prieten al meu, înțelegându-mi nedumerirea, îmi zise: „sunt copii din orfelinat, orfanii noștri”. . . . Urmărindu-i cu privirile până-ce l-am pierdut după un colț de stradă, mi-au trecut prin mină toate grozăviile războiului, întreg potopul de sânge în care s'a înecat viața atâtoro dintre cei scumpi ai noștri, lăsând pe urma lor soții îndurerate și copii orfani de tată. Și cât de mare este numărul acestora! Ni-ar trebui multe catedrale, ca să i cuprindă pe toți la rugăciune.

Dar mulțumim lui Dumnezeu c'au rămas măcar dânșii, ca să ducă mai departe numele și neamul părinților lor. Ei sunt, de aici înainte, ai noștri ai tuturor. Cu căldura dragostei noastre trebuie să i adăpostim și să purtăm grijă de creșterea lor, ca să iasă oameni de omenie și de ispravă dintrâșii.

Ceea ce s'a făcut până acum din partea bisericilor noastre pentru creșterea orfanilor, e lucru bun, dar cu mult prea puțin în asemănare cu numărul lor mare. Sute și mii așteaptă după ajutor. Va veni ajutor, — nădăjduim cât mai grabnic — din partea societății „Ocrotirea orfanilor”, care va înființa mai multe orfelinate. Dar nici atâta nu-i de ajuns. Fiecare om cu dare de mână trebuie să se simtă dator să dea ceva din ceea ce i-a dat Dumnezeu, pentru creșterea orfanilor. Și, din darul lui Dumnezeu, în anul acesta s'a coborât belșug pe câmpurile noastre și casele țaranilor noștri harnici, sunt destul de pline cu cele de lipsă pentru trăitul de toate zilele.

Oare din prisosința lor n'ar putea cădea o părticică și pe masa scumpulor noștri orfani? Eu am convingerea, că de prin satele noastre s'ar putea aduna ușor de-ale mâncării: făină, zară, avat de tot felul, ouă, untură, slănină, pe seama orfanilor noștri. Ba, eu cred că și câte-un cot de pânză pentru cămășuțe, câte-o mână de lână pentru haine de iarnă, câte-o perină

din cele prisositoare, câte-o haină rămasă dela altcineva și alte lucruri din cele ce se găsesc prin casele oamnelor noștri. Între păpușarii din Sibiu, știu bine că se găsesse suflete simțitoare pentru lipsa și durerile altora — de ce n'ar încălța cu lucrul mânilor lor pe cei cincizeci de copii din orfelinat? Între doamnele și domnișoarele de aici, am nădejdea cea mai bună că se vor găsi multe cari vor urma pilda Tavitei din Scriptură, care cosea haine pe sama orfanilor. Nu s'a stins iubirea din inimile noastre și vom ști da dovadă dragilor noștri copilași orfani, că nu-i așa de rea lumea aceasta, cum li s'ar zice lor cari, de când s'au trezit, n'au auzit decât de războiu și ucideri barbare. Adu-ți aminte, iubite cetitorule, de cuvintele Mântuitorului: „cine va primi pe un prunc ca acesta întru numele meu, pe mine mă primește”. Gândește-te că Domnul umblă astăzi pe la noi prin țară în chipul miilor de copilași rămași orfani pe urma cumplitelui războiu. Vrei să-l primești, ca să ai și tu fericirea de care s'a învrednicit oarecândva Zacheiu? Atunci fă, în numele lui Hristos, în duhul lui, tot ceea ce îți stă în putință pentru adăpostirea și creșterea bună a micilor orfani ai neamului nostru!

Alegerile de deputați congresuali.

Precum ni se vestește din multe părți alegerile pentru congresul național-bisericesc, cari au avut loc Joia și Duminică trecută, au fost un prilej minunat ca atât voința poporului cât și mai cu seamă a preoțimei să se arate liberă, așa precum o cere duhul vremurilor de azi. În biserică noastră românească se simte azi lipsa primenirii. Viața nouă, pe care o trăiește acum poporul românesc, trebuie să pătrundă deopotrivă în toate așezămintele lui. Iar chieșășia cea mai sigură a îndreptării, sunt oamenii noi, cari e de lipsă a fi aduși la cârma acelor așezăminte ce-au fost totdeauna izvorul dător de viață în istoria suferințelor poporului românesc. Resultatul alegerilor de până acum este un semn bun pentru viitor. Astfel, precum ni se scrie, la Deva și Sighișoara a fost ales de deputat ordinar din cler profesorul Dr.

N. Bălan, la Ilia părintele Meteg, cunoscutul istoriograf și profesorul universitar Dr. Silviu Dragomir, la Sibiu directorul Dr. I. Bunea și Oct. Goga, la Cluj Dr. P. Roșca și alți mulți bărbați cu carte, cari după o chibzuială matură, vor alege în curând pe viitorul mitropolit. Avem nădejdea, de pe acum chiar, că această alegere de mitropolit va putea mulțumi duhul vremurilor, cari pretind serios ca în fruntea bisericii se s'ajungă aceia dintre fiii bisericii noastre, care atât prin viața sa morală, cât și prin știința și meritele sale deosebite pentru propășirea ortodoxiei, ne a dat mai puternice nădejdi în viitorul de aur al bisericii lui Hristos. Și-acest om nu poate fi altul decât numai unul dintre acei preoți tineri, nepătați, înzestrați cu studii înalte și virtuți frumoase, ce și-a închinat neîntrerupt în scris și cu graiul via toată energia și puterea sa sufletească preamării și propășirii bisericii ortodoxe românești. Despre aceasta vom scrie mai pe larg cu alt prilej.

România și conferința de pace.

Ziarul „Petit Parisien” vorbind de situația alcătuită prin lipsa dela Paris a împunericilor români, spune că ea începe să se limpezească mai ales în urma întâlnirii dintre dnl Mișu și Valda cu d. Pichon.

Căldura întâlnirii, scrie ziarul amintit, ne îngăduiește să sperăm într'o învoială care va da tuturor tot ce li se cade; chestiunea popoarelor mai mici din România și mai cu seamă aceea a Budapestei dând fără îndoială prilej ușor de înțelegere.

Dacă prevederile noastre sunt drepte, este aproape sigur că tratatul dela Paris, să fie în cele din urmă semnat de România într'un timp scurt, de îndată-ce guvernul din București, prezidat de dnl Take Ionescu, Brătianu sau Manolescu, va primi tâlcuirile (explicările) delegației române dela Paris.

România sprijinită la congresul păcii.

Congresul de pace s'a ocupat în zilele trecute sub prezidenția lui Pichon de nepotrivirile de păreri între România și puterile aliate, în privința rechiziționărilor (recvirărilor) făcute în Ungaria. Pichon, Crespi și Tittoni au sprijinit România la constătuirea aceasta.

In vederea alegerilor de deputați.*

Cu bucurie aflăm, că unii bărbați serioși ai poporului nostru țaran, au început a se cugeta, la soartea poporului, în viitorul apropiat, care acum primadata își deschide porțile largi, de a putea intra în-treg poporul: bogat și sărac, domn și slugă, stăpân și muncitor. Toți deopotrivă în noua viață de stat.

Cu mare plăcere am citit în gazeta „Libertatea” că cineva în vederea alegerilor electorale (de deputați) face propunerea că și poporul să-și aleagă deputați (lucrul acesta l'am cerut de-altfel și noi în numărul trecut al „Gazetei Poporului”) din sânul său, în următorul mod:

a) 24 Deputați din țărani plugari oameni cu știință și destoinici.

b) 48 Deputați preoți.

c) 24 „ învățători

adecă în fiecare județ câte 1 deputat țaran 1—2 preoți și 1 învățator. Cu totul, ar fi 96 deputați. Astfel din suma de 174 ce ni se cade nouă ardelenilor etc. ar mai rămânea un rest de deputați, cari ar fi să se aleagă pentru celelalte grupuri.

O propunerea cuviincioasă și aceasta.

Conform vestirilor ce ni se fac nouă țaranilor, este ca noi să votăm cu toții, pe deputații partidului național român. O cerință cuminte și la loc.

Spre lămurirea tuturor să vedem cine

*) Stimate Domnule redactori

Aflându-ne în apropierea, alegerilor electorale, alegătorii din zi în zi devin tot mai nedumeriți. Cel-ce oțesc ziare tot așteaptă să vadă, ce programe să făuresc? etc. Ce partide se formează? Cum are să fie împărțită dreptatea? Spre nemulțămirea tuturor nu lese nime cu nimic pe față.

Stând altfel lucrurile, alegătorii de aici, din jur, în întrunirile lor private, au compus prezentul „Prospect- Apel” pe care m'au rugat a-l da publicității spre informarea obștească. Pe care vă rugăm a-l publica în prețutul D-voastră ziar „Gazeta Poporului” imediat.

Cărpiniș la 14 Sept. 1919.

cu stimă

Theodor Serbu.

sunt bărbați cari alcătuiesc partidul național român din Ardeal, Banat și Crișana? Da, ei sunt floarea poporului român. Acești bărbați au luptat și s'au jertfit pe sine, averile și familiile lor, în trecut, pentru binele poporului apărându-l, povățuindu-l, luminându-l și îmbărbătându-l de a nu cădea jertfa perirei.

În schimbul jertfelor aduse, în chip de mulțămire și recunoștință, avem sfânta datorință, să urmăm fără șovăire povața partidului nostru național român.

Privind însă lucrul mai deaproape, oare-ce coloare va avea partidul, după intrarea totală a poporului nostru în sânul lui? Constatăm că, deși aceasta va forma un corp, unitar, binecimentat, totuși aflăm că el s'a compus din mai multe grupe (particule) și fiecare netezită după o formă osebuită, de celelalte.

Cu alte cuvinte explicându-ne, urmează că, partidul se va compune și în viitor din următoarele grupe organizate și anume:

- Grupa preoților,
- „ învățătorilor,
- „ iuriștilor (advocaților),
- „ medicilor,
- „ inginerilor,
- „ industriașilor și meseriașilor,
- „ neguțătorilor.

Aceste grupe toate laolaltă, vor forma partidul național-român. Astfel o să avem trei partide cari vor funcționa pe viitor în parlament.

- Partidul național-român.
- „ socialist al muncitorilor.
- „ minorităților (națiunilor mici)

sub titlul de partidul naționalităților. Viitorul parlament va avea o înfățișare destul de mulțumitoare pentru toți. Însă lucrările, încă nu se pot ști, cum vor eși de mulțumitoare? Viitorul ne va arăta. Sperăm că vor eși bine, dacă ne vom interesa de afacere, lucrând pe calea dreptății.

Partidul național ținând samă de grupările din care se compune, și purcezând pe calea dreptății ar fi ca și deputați și senatori să se aleagă conform grupelor ce-

compun, după mărimea fiecărei grupe și conform trebuinței la lucrările ce vor urma.

Referitor la noua alcătuire, părerea poporului este ca, alegerile să fie drepte pentru toate păturile. Să se candideze cei mai vrednici bărbați, cu deplină încredere și cu un trecut frumos, în următorul mod:

Să se aleagă resp. candideze din fiecare grup, conform numărului și poziției ce o are și anume:

1. Pentru grupa țărănească 48 deputați 20 senatori. Din aceștia jumătate să fie țărani.

2. Pentru grupa preoților 24 deputați 10 senatori.

3. Pentru grupa învățătorilor 24 deputați 10 senatori.

4. Pentru grupa iuriștilor 24 deputați 10 senatori.

5. Pentru grupa medicilor 12 deputați 5 senatori.

6. Pentru grupa inginerilor 12 deputați 5 senatori.

7. Pentru grupa neguțătorilor 10 deputați 4 senatori.

8. Pentru grupa industriașilor și meseriașilor 10 deputați 4 senatori.

9. Pentru grupa socialiștilor 10 deputați 4 senatori.

Fiecare candidat cu programul grupei sale.

Aceasta ar fi adevărata icoană. Ori-ce abatere numai nemulțămire ar stârni. Și pentru-ce așa? fiindcă așa cere dreptatea!

Acum vine întrebarea cum și pe ce cale vom putea ajunge, să iasă acurat, aceste alegeri?

Răspunsul e: Conducerea partidului național, fără întârziere, va lua măsurile trebuincioase în afacerea aceasta!

Să publice un apel în gazete ca toți acei bărbații cari să simt vrednici și doresc mandate de deputație, să-și înainteze rugarea în care, se înseamnă de care și pentru care grupă, din cele amintite, voiesc a păși la alegeri precum și în care cerc electoral. Tot astfel vor purcede și senatorii.

După anunțările făcute până la termenul fixat, Partidul va publica icoana ce-

FOIȘOARĂ

Vai, săracilor recruți!

Val, săracilor recruți,
Când trecut-ați peste munți
N'ați putut trece de mulți,
Când ați venit înapoi
Ați venit numai vr'o doi.

Căpitanul Colilie
Singur jertfele le știe,
Că tot scrie și iar scrie
C'au murit soldoși o mie:
Căzu unul, căzu doi,
Căzu mia dintre noi;
Căzu unul lâng' o vale
Și veni o fată mare
Ca să-i fie-o lumânare.
Căpitanul o vedea
Și din gură așa-i zicea:
Stinge, fată, lumina,
Că ți-oi stânge viața!
La soldat așa e dat
Ca să moară împușcat
Fără lumină de ceară,
Fără om din a lui Țară.

Mândruliță, draga mea:
De te-a prinde jalea mea
Ia Galizia de-lungul
Și Polonia de-arândul,
Tu pe mine' mă vei afla
Într'un loc înstreinat
Departa de-al meu sat.
Unde-o fi steagul plecat,
Acolo-i fi îngropat
De plasa cuțitului,
De glonțul Muscanului,
Și te rog, aceste șire
Să le ții de amintire.

T. Ivan (Proboțești)

Grăuntele.

Niște copii găsiră odată într'o vâgăună un lucru mare cât oul de găină, care prin mijloc avea o dără adâncă și semăna cu un grăunte. Un om care tocmai trecea, văzu lucrul, îl cumpără dela copil pentru cinci copeici, îl duse la târg și-l vându Țarului ca un lucru rar și de preț.

Țarul adună pe înțelepți și le porunci să cerceteze ce lucru e acela: ou sau grăunte.

Înțelepții chibzuiră și chibzuiră și nu fură în stare să găsească un răspuns.

Lucrul fusese pus pe fereastră. O găină se apropiă, ciocăni, ciocăni până ce făcu o gaură într'insul. Acum cu toți își deteră seamă că era un grăunte și înțelepții se rostiră că e un grăunte de secară.

Țarul se minună tare, de aceea porunci înțelepților să iscodească unde crește grăuntele acesta. Înțelepții chibzuiră din nou, căutară prin cărți — dar nu găsiră nimic. Veniră atunci la Țar și ziseră:

— Nu putem da nici un răspuns. În cărțile noastre nu scrie nimic despre asta; trebuie se întrebați țărani, poate că vreunul din bătrânii lor să fi auzit când s'au semănat grăunte de acestea. Țarul porunci să se cheme la dânsul un țaran foarte bătrân.

I se aduse un moș cu părul gălbui și fără dinți, care se târi anevoie în cărjile sale până înăuntru.

Țarul îi arătă grăuntele. Dar bătrânul abia mai poate se vadă. Pe jumătate vede, pe jumătate pipăie.

— Nu poți să mi spui tăicuțule, pe unde creștea sămânță de asta? — îl întrebă Țarul. Poate că tu însuși ai semănat asemenea grăunte? sau poate că ai cumpărat vre odată așa unul?

Bătrânul era aproape surd, cu greu

lor anunțați, ca astfel alegătorii să fie informați.

Îndată după aceasta clubul electoral al partidului, va face candidare, în centru, după grupe, conform numărului, denumind totodată fiecare cerc de care grupă să ține, cari au să rămână neschimbate, și fiecare deputat sau senator în care cerc să fie ales?

Dupăce candidarea, precum și împărțirea cercurilor, după grupa și a candidaților propuși, în cercuri, fiind toate îndeplinite, listele se vor trimite cluburilor județiane, spre informare și cercetare spre informare și primire.

În cazul dacă candidatura făcută în centru nu place, clubul jud. poate candida încă câte unul, însă cu acel program pentru care sunt menite cercurile. Resultatul se va comunica respectivelor cercuri.

În cazul dacă cercurile, respective alegătorii din cercuri, nu ar consimți cu candidaturile din centru și din județ, ei, conform legii electorale, pot candida încă câte unul, însă numai pe programul grupei, pentru care e menit cercul lor.

Urmând astfel, credem că alegerile ar eși pe placul tuturor, am putea zice că, într-adevăr e democrație cu adevărul înfăptuit: „Dreptate, Frățietate și Egalitate.”

Fiecare alegător cu încredere și cu mulțămire, și fără teamă ar merge la „urna” de votare.

Onorați colegi și cetitorii!

În interesul obștesc, și la dorința și invitarea alegătorilor, din jurul meu, am dat acest „Prospect-apel” publicității, spre informarea partidelor, grupelor și a tuturor alegătorilor, din cele 24 județe din Ardeal, Banat și Crișana.

Cetindu-l, să cugete fiecare și să judece fără părtinire, făcându-l cunoscut și celor neștiutori de carte, iară în fine, să se adune alegătorii în cluburi, spre a lua hotărâre în lucrurile acestea.

Mai departe, sunt rugați ca hotărârile luate, să binevoiască ale publica în jurnale, ca astfel să fie informată toată obștea

pentruca apoi cu o inimă și într-un cuget, să pășim cu toții pe calea dreptății cu fruntea ridicată, fiindcă un drept avem, unul ca altul. Salutări frățești tuturor.

un alegător

Retragerea trupelor române.

C. Diamandy, împuternicitul guvernului român la Budapesta a făcut de curând o declarație, spunând, că îndată-ce cele din urmă trupe maghiare vor fi dezarmate, armata română va părăsi Budapesta, retrăgându-se dincoace de Tisa unde a mai fost.

Altă știre sosită dela București vestește, că guvernul care n'o dat mulțămire își va pune în cumpănă toată puterea pe care ar putea să-o aibă asupra noului guvern, ca trupele românești se fie retrase pe-o linie întărită dincoace de Tisa, iar Ungaria se fie lăsată în voia sorții. Asta din pricină, că Conferența de pace nu vrea să recunoască binefacerile aduse de România aliaților prin înfrângerea bolșevismului unguresc.

Bolșevicii ruși înfrânți.

Telegrame din Helsingfors, Varșovia, Kiev, vestesc că atacul trupelor guvernului din nordul Rusiei, a lui Denikin, Petliura și Kolceag continuă cu mare reușită.

Astfel trupele guvernului înaintează dealungul liniei ferate Wologna, iar o altă coloană înaintează, fără a întâmpina împotrivire, deadreptul spre sud dela această linie.

În sudul Rusiei generalul Denikin, care a ocupat toate ținuturile liniilor ferate Odesa, Kiev, înaintează cu trupe de cavalerie spre Cernigrad și se află la 10 mile în fața acestui oraș.

Ofensiva bolșevicilor dela Karkow a dat cu totul greș, iar generalul Kolceag, sprijinit de cazaci câștigă din nou

biruințe dealungul liniei Isip, care se află în întregime în stăpânirea trupelor sale.

Troțky a fost prins?

Paris. O telegramă din Helsingfors, vestește că Troțky a fost făcut prizonier la Harkov, încunjurat fiind de de divizia 47 de cazaci, care l-a transportat apoi îndată la cartierul lui Denikin.

Această știre a stârnit mare bucurie în toată Rusia, în timp ce asupra bolșevicilor a avut cea mai tristă înrăuire.

Soldații armatei roșii și-au pierdut curajul și se predau.

Prinderea lui Troțky pare a însemna sfârșitul puterii bolșeviste în Rusia.

Ruptura în frontul bolșevicilor este atât de uriașă, în cât se crede, că armatele potrivnice bolșevicilor își vor putea face intrarea în Moscva încă în cursul acestei săptămâni.

În urma acestor știri sosite din Rusia banii rusești la bursa din Paris arată o creștere repede.

Impotriva celerce

răspândesc știri.

Extras din Ordonanța Nr. 21 și 25.

1. Vor fi considerați ca vrednici de pedeapsă:

a) acei cari, fără rea credință, prin locului publice, gări, trenuri, pe străzi etc. vor comunica, răspândi ori tâlmăci în orice chip știri, fie adevărate, fie din gând așa păreri cu privire la operațiunile de războiu, situația și aflarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această faptă se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 de lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a se spiona, sau trada, să aplică pedepsele provăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

putea prinde și pricepe o vorbă. El răspunse totuși:

— Nu. Pe pământul meu n'am semănat nici cules vre-odată așa grâne, nici odată n'am cumpărat pâine de asta. Când cumpăram grâne grăunțele erau todeauna mărunte. Trebuie întrebai bătrânul meu, poate că dânsul va ști să spuie unde au crescut grăunțe de astea.

Țarul porunci să-i se aducă pe tatăl bătrânului.

Găsiră pe tatăl și-l aduseră înaintea Țarului. Se înfățișă un bătrân cu o singură cărjă. Țarul îi arătă grăunțele.

Ochii bătrânului sunt încă buni, el cercetează cu deamănuntul sămânța.

Țarul îl întreabă:

— Nu știi tu, tăicuțule, pe unde creșteau grăunțe de astea? poate că tu însuși ai semănat când-va din ele pe ogorul tău? ori poate că în viața ta ai cumpărat așa ceva?

Deși era cam tare de ureche, totuși moșneagul auzi mai bine ca fiu-său.

— Nu, zise el, pe ogorul meu n'am semănat niciodată pâine de asta, nici odată n'am secerat-o, și niciodată n'am cumpărat, pentru că pe vremea mea nu se știa încă de bani. Toți se hrăneau cu pâinea lor și

la nevoie, împărțeau cu ceilalți. Pe unde or fi crescut asemenea grăunțe nu știu.

„Grăunțele noastre erau mai mari și mai spornice decât cele de acum, dar așa grăunțe încă n'am văzut. Am auzit dela bătrânul meu că pe vremea lui, pâinea era mai bună de cât pe vremea mea și mai mare și mai spornică.

Țarul trimise după tatăl bătrânului.

Găsiră pe bunice și îl aduseră înaintea Țarului. Fără greutate, fără cărje, pășete înăuntru un bătrân. Ochii îi sunt limpezi și vorbește deslușit. Țarul arată bunicului grăunțele; bunicul îl întoarce pe toate fețele.

— Mult e — zice dânsul — de când n'am mai văzut un grăunte așa de străveziu. Mușcă o bucată și zise: — Asta e.

— Spune-mi, moșcule, când și unde creșteau asemenea grăunțe? Poate că tu însuși ai semănat vre-odată din ele pe ogorul tău, ori poate ai cumpărat?

Moșneagul răspunse:

— Pe vremea mea, creștea pretutindenea asemenea pâine; numai cu dânsa ne hrăniam.

— Aș vrea să știu, moșule, dacă tu însuși ai semănat asemenea grăunțe, ori le-ai cumpărat.

Bătrânul zâmbi.

— Pe vremea mea — zise el, nimeni nu cunoștea păcatul de a vinde sau cumpăra pâine și despre bani nu se știa nimic — aveau toți pâine din belșug.

— Unde ai semănat asemenea pâine, moșcule, și unde era ogorul tău?

— Ogorul meu era pământul lui Dumnezeu. Unde eram, acolo era ogorul meu.

Căci pământul era slobod, nu se știa de pământul cui-va. Proprietatea se chema numai munca omului.

— Încă la două întrebări să-mi răspunzi, zise Țarul. Mai întâiu: cum se putea ca înainte vreme să crească asemenea grăunțe și acum nu?

„Al doilea: cum se face că nepotul tău umblă în două cărje, feciorul tău cu una, iar tu însuși pășești slobod și ușor? Ochii îți sunt limpezi, ai dinți sănătoși și vorba ta sună deslușit. Spune-mi, moșule, cum se face asta?”

— Cum se face? Pentru-că oamenii nu mai trăesc din munca lor și se uită cu jind la veciu. Înainte vreme nu se trăia așa, se trăia cu frica lui Dumnezeu. Fiind-că fie-care avea al său, nu râvnia la bunul altuia.

Leo Tolstoi.

Cum se infățișază situația?

Mai întâiu în lăuntru României.

Criza de guvern, adică neputința de a se alcătui o stăpânire, după ce I. Brătianu și-a dat mulțumita, a ținut foarte mult în paguba țării. Abia în zilele trecute o telegramă ne-a vestit că regele ar fi încredințat pe domnul Manolescu-Râmnicăneanu, președintele Curții de casație (cea mai înaltă judecătorie) cu formarea noului guvern. Noul ministru președinte este un om care până acum nu s'a prea amestecat în treburile politice, așa încât n'are mâinile legate în nici o parte. Dacă li va reuși să alcătuiască o stăpânire (guvern), ei va putea se purcedă la târguire cu Antanta pentru iscălirea contractului de pace cu Austria, așa cum va socoti de bine. Precum se poate vedea, deocamdată și noul guvern va cere dela Conferința păcii din Paris ca drepturile Românilor și făgăduielile ce li s'au dat, se fie împlinite pe deplin. Aceasta înseamnă că și noul guvern, precum scriu gazetele, va continua, adică duce mai departe, politica de rezistență, adică împotrivire în contra voinței celor mari dela Paris.

În privința alcătuirii unui guvern la București și-a încercat norocul și d. Iuliu Maniu, președintele Consiliului Dirigent din Sibiu. Dar din mai multe pricini, fie că nu cunoaște bine oamenii de dincolo, fie-că nu s'ar putea învoi să iscălească o pace în paguba țării, dânsul n'a primit cinstea aceasta, și-a lăsat mai bucuros pe alții să și încerce norocul.

Pentruca să se știe, trebuie să spunem că cele mai mari greutăți la încheierea păcii, ne fac Statele Unite din America și Englezii. Am arătat de atâteaori la ce condiții grele ne silesc să ne dăm învoiala, de parcă noi le-am fi vrăjmași. Care să fie însă pricina acestei dușmăanii? Sunt jidovii, bogătanii de jidovi, cari tot ei pun lumea la cale, ori și-ce am face. Jidovii au împrumutat Statele Antantei cu mulți bani la purtarea războiului și acum vreau să și scoată banii cu dobândă. Astfel ei vreau acum să pună mâna pe negoțul tuturor țărilor, pe izvoarele lor de bogăție, cu un cuvânt pe toate cari aduc venit mari. Și de jidovi ascultă și Wilson și Lloyd George și Clemenceau, că-i strămtorează când e vorba să le împrumute bani. Aceștia apoi la rândul lor, ca să le facă pe placul celor cari i-au împrumutat cu bani, se napustesc asupra popoarelor mai mici și le pun sula în coaste. Știm bine ce ne cer nouă Românilor. Acum vorba e să ne învoim ori nu? Pentru aceasta se frământă oamenii dela cârmă ca să găsească o ieșire din strâmtoarea în care se găsesc.

Antanta mai cere apoi ca trupele române să părăsească Budapesta și să se retrageră îndărătul râului Tisa, acolo unde vor fi hotarale României-mari. Dar la aceasta nu se învoiesc ungarii, temându-se că dacă vor ieși Români din Budapesta, se vor înstăpâni acolo din nou bolșevicii. Aceasta-i situația din lăuntru țării.

Situația în afară este așa, că nici Italia nu-i mulțumită cu pacea. Ei doresc să câștige orașul Fiume, pe care ar vrea să-l țină pentru ei și sârbii. Astfel mai zilele trecute un mare poet italian, cu numele D'Annunzio (acela care a zburat în anul 1918 peste Viena), și-a adunat vre-o câteva mii de soldați, și au pătruns în Fiume chiar și

fără învoiala Antantei. Lucrul acesta a făcut mare încurcătură. Se spune acum că guvernului italian i-ar fi reușit să împace treburile și a scos din Fiume pe ostașii lui D'Annunzio.— În zilele acestea li s'au predat către Clemenceau la Paris și bulgarilor condițiile de pace, lăsându-le timp de gândire 25 de zile, ca să și spună gândurile și apoi să subscrie.

Impărțirea pământului pentru săteni.

Ce măsură a luat Consiliul Dirigent încă înainte de împărțirea pământurilor?

Încă din iarnă, Consiliul Dirigent a dat o poruncă, prin care se oprește vânzarea oricărui pământ mai mare de 10 jugăre. Porunca asta se poate citi în „Gazeta oficială” Nr. 23 și a fost publicată în toate foile. Cine ar fi vândut pământ în ciuda acestei porunci, vânzarea n'are nici o putere și pământul vândut va fi întocmai așa împărțit la timpul său, ca și când n'ar fi fost vândut. Stăpânirea noastră dela Sibiu, a pus, așadar, zăgaz în calea tuturor speculanților, cari simțind că se va face împărțirea, ar vrea să zădărnicească această împărțire, îmbucătățându-și pământul de pe acum și luând pe el prețurile cele orbitoare de azi, iar nu prețurile din 1913, dupăcum ar trebui se le primească în virtutea legii.

Consiliul Dirigent, a luat toate măsurile, ca pământul ce s'ar vinde să ajungă numai în mâinile țăranilor. Numai vânzarea de pământ ce s'a făcut înainte de 18 Octombrie anul trecut are putere de drept.

Consiliul Dirigent și-a dat apoi seama, că mulțumită ticăloaselor stăpâniri ungrești din trecut, pământul și pășunile au scăpat în mare parte din mâinile Românilor și că astfel astăzi țăranul român are o lipsă arzătoare de pământ și de pășune în multe părți. Pentruca să poată împăca încâtva această lipsă arzătoare, și până la vremea când se vor putea împărți toate moșiile, Consiliul dirigent, a dat, tot încă din iarnă, porunca Nr. 82 apărută în „Gazeta Oficială” și în toate foile.

În virtutea acestei porunci, țăranii, fie singuratici, fie însoțiți mai mulți, fie chiar în numele comunei, pot să ia cu o arândă, foarte mică după vremile de acum, toate acelea moșii ale statului, pe cari nu se lucră destul și nu se face nici prăsilă de vite de soi și pe cari nu sunt fabrici. Pot să iee, apoi, cu arândă și acele pământuri ale singuraticilor proprietari, pe care așșderea nu s'ar lucra destul și adică, nu se scoate din ele folosul, pe care l-ar putea scoate hărnicia țăranilor noștri.

În felul acesta foarte multe comune și foarte mulți țărani și tovărășii țărănești au ajuns chiar de pe acum să aibă unde munci cu folos pentru familiile lor. Pentruca poruncile astea să fie păzite, au avut grije mare toți direcătorii țării noastre românești. Ba pe aiurea s'a făcut chiar și nedreptate proprietarilor, numai ca țăranii să poată fi mulțumiți, căci grija de căpetenie a noastră e țăranul, adevăratul razim al neamului nostru.

Să arăt numai câteva întâmplări din

cele multe, pentru ca să vadă tot omul cât de mare este grija aceasta.

Arendașul Todor Negruț din Gherla a dat de bună voe sătenilor arânda sa de 100 jugăre în hotarul comunei Heșdate, a mai dat apoi țăranilor întregă arânda sa din hotarul comunei Cătina (județul Cojocnei), cam 300 jugăre. Pentru sine a vrut să țină vre-o 120 jugăre, în hotarul Gherlei și al comunei Nicula, pentru creșterea celor 160 de vite ce are. Sătenii din Nicula (județul Solnoc-Dobâca) au zis, că ei au neapărată lipsă și de pășunea asta, pe care de altfel sunt ciădiri și multe de toate, în preț de 150 mii de cor. La porunca stăpânirii noastre din Sibiu, sătenii au căpătat și pășunea ala.

Văduvei Fruzina Iacobi din Olpret (județul Solnoc-Dobâca) i s'a luat întregă arânda de 400 jug. pentrucă sătenii aveau iarăș trebuință neapărată de ea.

Mai multe moșii din județele Cojocna, Murăș-Turda și Turda-Arieș au fost luate dela proprietari și date țăranilor cu 30 cor. după jugăr.

Și toate cererile drepte ale țăranilor s'au împlinit și se vor împlini și până la împărțirea pământului pentru totdeauna. Dar ar trebui să umplu cărți întregi pentru a vi-le povesti pe toate. Avem, însă, nădejde bună, că chiar în toamna asta se vor isprăvi lucrurile pregătitoare și că, mai târziu la primăvara ce vine, își va avea tot omul ogorul său meritat după atâtea lupte și jertfe.

Ce trebuie să facă azi fiecare bun Român?

Trebuie să și pună încrederea în dragostea românească, ce ne poartă Consiliul Dirigent dela Sibiu, care nu cunoaște o datorie mai sfântă ca fericirea neamului nostru de țărani.

Să ne aducem aminte, că în România veche, în Basarabia și în Bucovina, frații noștri au putut să fie mai norocoși, acolo împărțirea pământului s'a și făcut în parte, căci în acele părți hotarele României-Mari sânt limpezi de mult, nu ca la noi, unde cine știe dacă n'om mai avea dela Dumnezeu zile grele până să vedem ajuns și Banatul întreg sub acoperișul României-mari și unde părțile ungurene abia zilele aceste au scăpat din mâselele ungarilor bolșevici.

Dar viitorul de aur ce ni se pregătește, iată că sosește la pragurile noastre.

Noi, cari în timpul robiei austro-ungare, pe-o vreme când ne stângeam viețile pe toate fronturile, am fost oprți și dela dreptul de-a ne cumpăra pământ, acum vom putea pune în slărsit stăpânire dreaptă pe plaiurile noastre strămoșești. Nu vom mai fi desmoșteniți gliei noastre. Vom avea fiecare unde să muncim și nu va fi nimenea sărac în România-Mare.

Țara noastră cea frumoasă ne așteaptă ca o mireasă dalbă, înzestrată de Dumnezeu cu darurile cele mai alese. Gadina cea cu două capete, pajura austro-ungară, a crepat — și s'a sbulberat-volbura de streini ce a trecut peste noi. Pământul nu ni l-a putut duce nici Neamțul nici slugile lui plecate. Aici ne a rămas întreg și sporit dela mare și până în largul pustiului ungurești, cu comori nesfârșite pe suprafața și în sânul lui. În Basarabia, în Bucovina, în România veche, în Banat, în Sătmar, în Țara Crișurilor, ba chiar și în Ardeal, în multe locuri, avem întinderi fără margini, de glie neagră, roditoare, din ceace se chiamă mama pământ-

tului. Avem apoi munți, ape, păduri, aur, cărbune, fier, sare și cine ar putea să înșire toate bunătățile țării noastre mândre, ale cărei picioare se scaldă în marea cea întinsă și în Dunărea bătrână.

Dar stăpânirea noastră nu se va mărgini numai la împărțirea pământului. Va trebui se dea tuturor prilej și de alte câștiguri, ridicând fabrici de tot felul și școli, pentru-ca țaranul român, ajutat de lumina cea sfântă a învățaturii, să-și poată munci avutul mai cu folos, căci cine știe carte are patru ochi. Face spitale pentru îngrijirea și păstrarea puterilor noastre, va face drumuri și trenuri, pentru-ca se poată lua și la noi avânt negoțul și toate indeletnicirile omenești întocmai ca în țările luminate.

Dar să ne gândim la marele greutate ce trebuie să întâmpine stăpânirea noastră mai ales din pricina ticăloaselor dirigătorii din trecut. Să ne aducem aminte, că suntem o țară nouă-nouă, care n'are încă de toate câte-i trebuie, nici în oameni și nici în bani și să așteptăm aceste câteva zile în liniște și cu încredere înfăptuirea dorințelor noastre, că nu mai e de răbdat mult acum. Nu vom fi miluiți meselor grofeste și nemește, pământul va fi în măsura convenită a celor ce-l muncesc de sute de ani.

Rânduiala unei țări se pune cu greu dar conducătorii nostri se trag cu toții din popor și vor pricepe să puie la temelie României-Mari dorințele noastre drepte. Poporul va binecuvânta pe acești conducători și pe bunul nostru Rege, prin a cărui grije și subț a cărui domnie se înfăptuește împărțirea chibzuită a pământului, această faptă de dreptate și de sănătoasă propășire obștească.

AVIZ!

Rugăm pe toți abonații restanșieri să ne trimită fără amânare abonamentul, ca să nu fim siliți să le oprim foaia.

Întâlnirea dlui Vaida Voevod cu Lloyd George.

Dl Vaida Voevod a fost primit Marțea trecută de Lloyd George în odaia de lucru a ministrului de externe francez. Dl Vaida a arătat ministrului englez noua situație politică a României și ținuturilor lipite, alcătuită în urma nesemnării tratatului de pace cu Austria. Lloyd George a ascultat cu atențiune, iar la despărțire părerile sale au fost schimbate și prielnice Românilor.

Italianii provocați să părăsească Fiume.

După știri sosite din Laibach la Viena, se vede că toate vapoarele de războiu ale aliaților, după o convorbire avută de cătră toți comandații aliaților la Abazzia, au intrat în portul Fiume, îndreptând tunurile cătră oraș. Se crede că se va da încă o poruncă cătră răsvrățiți prin care aceștia vor trebui să părăsească Fiume în 24 ore. La caz contrar se va recurge la toate mijloacele militare.

(Se știe, precum am spus mai sus, că pricina acestui lucru este că Italianii au încetat să cuprindă orașul Fiume și împotriva voinții Antantei).

MAI NOU.

Consiliul Dirigent a hotărât într'o ședință din 20 Septembrie să se mute la Cluj. Mutarea se va face pe rând, pe măsura în care se vor libera locuințele. În chipul acesta Clujul va primi o înfățișare tot mai românească. Director al teatrului românesc din Cluj a fost numit poetul ardelean Z. Bârsan. Totodată s'a pus temele și unei școli de muzică al cărei conducător este maestrul G. Dima.

În guvernul lui Râmniceanu-Manolescu, care a fost încredințat de regele Ferdinand cu alcătuirea stăpânirii, vor intra după toate semnele și următorii miniștri ardeleni: A. Vaida la externe (afacerile cu străinătatea), V. Goldiș la culte și instrucțiune, St. Cicio-Pop la domenii. Ca ministru de războiu ar fi destinat generalul Moșoiu.

Orașul Fiume, din cari Italianii nu voiesc să iasă, a fost înconjurat din toate părțile de trupele antantei. Wilson e de părere ca asupra acestui lucru Sârbii și Italianii să se invoască ei înșiși ce să se întâmple și al cui să fie orașul.

Scrisoare din Paris.

— Hotărârea românilor din America. —
Paris, Aug. 1919.

Consiliul național al *Basarabiei*, în numele „republicii democratice moldave Basarabia” s'a unit la „patria mamă” prin hotărârile din 27 Martie, 9 Aprilie 1918, din 27 Noembrie, și 10 Decembrie 1918.

Congresul general al Bucovinei a declarat de alipită de regalul român *Bucovina* în 15/28 Noembrie 1918.

În 1 Decembrie 1918 am hotărât, noi cei din fosta Ungarie, alipirea la patria mamă, iar Regatul României a adus prin decret regal, în 11/24 Dec. 1918, această hotărâre a noastră la dreptul de lege.

Pe lângă datele acestea, cari vor rămânea vrednice de amintit în istoria culturii și în istoria poporului nostru românesc — va mai trebui să adăugăm încă o zi, ziua de 13 Februarie 1919.

În ziua aceasta s'au adunat în sala „Plugarului” din *Jungstovn* (America-Ohio) frații noștri călătoriți în America, dând și ei o declarație, o „moțiune” cum o numesc ei, în numele acelor 180,000 de români din Statele unite.

Această „moțiune” a apărut acum tipărită într'o tipografie din Paris — aducând pe lângă cuprinsul declarațiunii și subscrierile participanților împuterniciți ai diferitelor societăți românești din America.

„Moțiunea” aduce mai întâi de toate mulțumită celor 180,000 români aflați în America (Statele Unite), apoi Statului român și guvernelor aliate. Dorește unirea de aici înainte într'un singur stat, arătând că „toate popoarele învecinate să aibă libertatea, să se alcătuiască în state naționale, între marginile hotarelor lor etnografice”, (adecă până unde sunt oameni de acelaș graiu și sânge).

Ca punct 3 văzând că situația geografică cere anumite îngăduințe cu privire la pământ și la statorirea hotarelor, Români din America pretind cu toată țaria ca viitorul stat românesc să aibă următoarele granițe firești: România și Ucraina vor avea să fie despărțite de Nistru; România și Iugo-

Slavia de Tisa, dela ținutulunde Tisa intră în Murăș și până la Dunăre și dela Dunăre până la marginile vechiului regat al României.

„Românii din Statele Unite susțin totodată că cei 600.000 de Români din Ucraina de dincolo de Nistru, cei 274.000 Români, cari trăiesc în Sârbia, între Timoc și Dunăre, precum și Români din Macedonia, Tesalia și Epir să aibă de aici înainte puțința desvoltării lor libere.

În schimb aceleași libertăți să li se garanteze celor 280.000 sârbi din Banat, celor 200.000 ucrainieni din Basarabia, precum și celorlalte popoare mai mici din ținutul românesc.”

La p. 4 cer Români din America, ca împărțea muncitorilor în cercuri și în industrie, darea de drepturi politice la populația ovreiască, chezeșuirea egalității confessionale pe toată întinderea ținutului românesc, toate acestea să fie făcute în chip cât se poate de „democratic și liberal”, slugind ca pildă bună statului celui nou românesc: *constituția statelor unite din America*.

Cu predarea acestei hotărâri încredințază Români din America pe căpitanul român Vasile Stoica, președintele „ligei naționale a Românilor din America”. Hotărârea Românilor din America este cât se poate de grăitoare.

Dacă statul ungar s'ar fi îngrijit ca cetățenilor săi să le meargă bine în Ungaria, de care i plăcea să zică că „Extra Hungariam non est vita (adecă „în afară de Ungaria nu se poate trăi”) nu s'ar fi găsit acum 180.000 de Români din Statele Unite, cari să trimită această hotărâre la congresul popoarelor lumii în Paris. Bieții Români năcăjiți, cari au fost siliți să ia bățul pribegiei, ca să-și agonisească aiurea pânea pentru trai — fiindcă țara proprie visa mereu stăpânirea blăstemată numai a unui singur popor, adecă cel unguresc.

Iscăliturile acelor ce au luat această hotărâre frumoasă, sunt o icoană adevărată a țărilor noastre culturale. Pe lângă iscăliturile preoților, trimiși să păstorească în America, aflăm iscăliturile a unor biete mâni muncite, de prin fabrici — de par'că vezi cum s'au trudit purtătorii mânilor acestora să aștearnă pe hârtie cele câteva slove.

Unul subscrie „Opinka”! Iscălitura aceasta vorbește cât o carte întreagă. „Opincă” românească — care ai umblat la școli ungurești, ca să te scrii cu *k* unguresc — în curând o să te cureți de glod, ca să fii „opinca” românească, cu care ne va fi fală să ne arătăm!

Toți Români aceștia fugiți de sub stăpânirea ungurească au un singur gând: să se întorcă acasă și să contribuie și ei la întărirea statului celui nou, visul împlinit al tuturor Românilor.

Căpitanul Vasile Stoica, încredințat cu predarea „moțiunii”, nu este altul decât fostul profesor din Sibiu Vasile Stoica, din Avrighul țării Făgărașului. După-ce a stat câteva săptămâni în Paris, sfătuindu-se cu oameni de seamă în privința reimpatrierii Românilor americani, a plecat iarăși în America, ca să pregătească întoarcerea.

Din America sosesc aproape în fiecare săptămână Români în treacăt prin Paris, în drum spre casă. Faptul acesta numai bucura ne poate — fiindcă țara noastră are lipsă de puteri nouă de muncă, iar brațele probate ale Românilor americani numai ajuta ne pot la întărirea noiei României.

Correspondent.

RĂVAȘUL SĂPTĂMĂNII

Sibiu 21 Septembrie 1919.

Chemare sub arme. Consiliul Dirigent a chemat la arme începând cu ziua de 1 Octombrie pe toți tinerii născuți în anii 1896, 1897 și 1898 din Szalonta-Mare, Oradea-Mare, Satul-Mare și Sighetul Marmăției.

Rugăminte Domnilor studenți, preoți, învățători, dascăli, primari și notari dela țară, în interesul binelui obștesc, ca „Gazeta Poporului” să fie cât mai folositoare sătenilor, vă rugăm să ne trimiteți articole scurte, în ce privește viața plugarilor, ca: gospodărie, agricultură, creșterea vitelor, sfaturi bune, poezii populare, strigături la horă, datini vechi, toate din Transilvania și Bănat, precum și ghicitori, petreceri țărănești, în sfârșit tot ce se leagă de viața dela sate.

Scrisoarea să fie citeață și lucrările să nu se întindă prea tare, ca să-i obosim pe cetitori. 1—5

Carl sunt candidații la deputație din Făgăraș? Comitetul central județean al partidului național din județul Făgăraș, în ședința ținută la 12 Septembrie a. c. a făcut cu multă însuflețire următoarele candidări la deputație:

Pentru camera deputaților:

1. Cercul Arpașul de jos Dr. Daniil Vasu de Arpașul de jos.
2. Cercul Făgărașului: Iacob Popa vicar foraneu.

3. Cercul Sărcaia: Dr. George Comșa
4. Cercul Bran: Ioan Ionică ing.

Pentru Senat:

1. Circumscripția Făgăraș—Arpașul de jos: Nicolae Borzea, protopop.
2. Circumscripția Sărcaia—Bran: Protopop Hamzea.

Ce cred englezii despre România? Ziarul „Morning Post” publică, cu titlul „Dreptate României” hotărârea următoare votată în adunarea care s'a ținut la British Empire Union. Aceasta adunare de 3000 soldați și cetățeni și-a arătat admirația sa pentru ceea ce România a făcut și ceea ce aliații n'au putut să facă. Adunarea socotește felul Antantei de a lucra față de România cu amenințări și muștrări ca dur și necuviincios.

Desființarea vamei Predeal. Vama urgisită dela Predeal care ne despărțea de frații noștri cu jandarmii și finanții ei blăstămați, a fost în sfârșit desființată. În urma unui ordin primit de autoritățile de acolo, nici cercetarea bagajelor nici controla călătorilor nu se mai face la vechea graniță. Aceste cercetări se vor face la Arad unde s'a stabilit noua vamă. Mărfurile cari trec dincolo de Arad vor trebui să aibă permise de export, eliberate de ministrul de industrie și comerț din București. În privința controlului călătorilor vor rămâne în putere hotărârile publicate.

Peste câteva zile se vor desființa și vamele dela Prut și vama dela Căineni. Vama dela Vârciorova se va muta la Orșova.

Pe hotarul romano-sârb s'au înființat următoarele puncte vamale: Orșova, Drancova, Moldova-veche, Baziași. Pe linia de demarcație: Milcovăț, Plobovia, Moravia.

Pentru soldații bolnavi și răniți din Orăștie. În spitalul din Orăștie este așezat un număr mai mare de soldați bolnavi și răniți, cari au fost aduși de pe frontul dela Tisa. În prezența acestor soldați în ziua de Sfința Maria, Reuniunea Femeilor ro-

mâne din Orăștie a ținut o înălțătoare, șezătoare muzicală. Cu această ocazie s'au cântat cântări de cor, declamări, iar părințele Ioan Moța a vorbit despre însemnătatea zilei. După serbare damele din Reuniune au servit soldaților cozonaci, țigarete, vin, cărți și gazete. O parte din daruri au fost făcute de Reuniune, o parte de mai mulți binefăcători din oraș. Soldații au avut o zi de bucurie, de asemenea și publicul, care a luat parte la sărbare în număr foarte mare.

În zilele viitoare Reuniunea femeilor va mai ținea a doua șezătoare pentru soldați.

Toamnă frumoasă. Părintele Ceuca ne scrie următoarele: La noi sunt salcâmi (acați) înfloriți și în vîi vlăstarii (surceii) din August cu struguri semn de toamnă bună și lungă. Aproape în vecini de comuna mea ce-o administrez (Bulbac) în Valea mare a trăznit în câmp un par de fân în 8 Sept. c.

Circulară. — Direcțiunea centrală a Postelor cu Nr. 3254/1919 ordonează că cu data de astăzi se va primi de către toate oficiile postale din Transilvania colecte (pachete), gropuri, scrisori de valoare oficiale. Autoritățile sunt răspunzătoare de toate neajunsurile ce ar urma dacă s'ar dovedi că conținutul pachetelor etc. va fi de altă natură potrivnică intereselor statului.

Inscrierile la universitatea din Cluj. Inscrierile la universitatea (adecă școala cea mai înaltă) din Cluj vor începe, în anul acesta, ca la celelalte universități românești, adecă: la 1/14 Octombrie.

Inscrierile se fac în persoană la Decanatele celor patru facultăți: Litere și filosofie, Științe, Drept, Medicină.

Ascultătorii vor fi studenți regulați și auditori.

Sârbi ne arată colții. Gazetele sârbești scriu cu multă amărăciune împotriva României fiindcă guvernul român n'a primit cererea Sârbiei de a-i vinde o cantitate mai mare de cărbuni. O parte a gazetelor cer însă ca politica de ajutare împotriva României să fie părăsită și să se caute o înțelegere cu guvernul român. Sârbia având nevoie și în viitor în foarte multe privințe de ajutorul României.

Pentru toți cari ne trimit anunțul gratuite. Mai multe școli și autorități publice, ne-au trimis diferite înștiințări cu rugămintea de-a fi publicate gratuit. Facem cunoscut că acele înștiințări de felul acesta, care au apărut până acum, se plătesc, și că tot ceea ce se poate face din partea ziarului, este ca să dea o informație despre conținutul lor. Cât despre publicarea în întregime, să se adreseze administrației, care fixează prețurile de publicare.

Pentru zidari și bârdași. Pentruca măestrul zidari și dulgheri (bârdași) se poată câștiga dreptul de lege în aceasta privință, se va deschide o școală anume de două luni dela 1 Octombrie a. c. conforma hotărârei luate de Reuniunea tehnicilor români la congresul din Sibiu, dacă se vor înscrie pentru acest scop cel puțin 10 ascultători, cari vor plăti taxa lunară de câte 100 cor. și se vor îngriji de întreținerea proprie pentru acest timp în Sibiu. Inscierea se face la dl arhitect I. Pamfilie la consistorul archidiecezan, până la 1 Octombrie 1919, iar după acest termen nu se mai primesc înscrieri.

Cel mai mare zbor cu aeroplanul. Ziarul „Popolo Romano” aduce știrea, că poetul D'Annunzio pregătește un zbor dela Roma la Tokio în Japonia. Acest zbor va fi făcut de mai multe aeroplane sub conducerea celor mai buni cărmaci. Plecarea va fi probabil la 1 Octombrie. Călători vor avea să parcurgă 16700 km. în aer.

A murit vorba „Măria Ta” în România veche „Măria Sa” se numește numai Regele. La noi, în fosta Ungarie, fiecare nădrăgar era Spectabil, Magnific, Ilustru, Excelență și câte de toa'e. Poporul îi zicea „Maria Sa” fiecărui scriitor al notarășului ori al solgăbirăului. În România și în toată lumea în titulările sunt șterese de mult. Acolo ori cine, afară de Regele și de familia Domnitoare, e numai „domn”.

Consiliul nostru Dirigent a dat în sfârșit o ordonanță, prin care oprește să se mai scrie cuiva „Măria Ta”. Toți suntem numai „domni” dela ministru până la țaran.

Așadar: Domnule econom, Domnule învățător, Domnule pretor, Domnule ministru. Numai Regele e Maiestatea Sa, iară preoții sunt: Cinstite Părinte, episcopii Preasfințiți, Mitropoliții Înaltpreasfințiți.

Asta nu înseamnă, că noi n'am da de aici înainte cinstite cuvenită mai marilor lumesti și bisericesti. Dăm fiecăuia cinstea pe care o merită, fie domn, fie țaran. Dar putem trăi și fără atâtea forme și titulaturi, cari n'au nici un rost și cari sunt numai rămășițe din vlața din vremurile vechi.

(Tribuna.)

Și temnițele capătă pământ. Șeful resortului de justiție a făcut o rugare către resortul agriculturii în care cere că, prin comisiunile județene și Consiliul superior, fiecare temniță ori închisoare de tribunale să fie provăzută cu pământ, în urma noului Legi-Agrare. Intemnițații vor avea o mică economie de model, unde vor produce tot ce e de lipsă spre alimentarea lor, ba vor ajuta și la îmbunătățirea alimentării publicului orășenesc. Totodată criminalii se vor deda la munca serioasă și rațională, pregătindu-se calea de a se întoarce la viața cinstită.

Proști, ori se fac? Ungurii din Cluj nu se dau. Un preot a ținut cuvântare de agitație contra Românilor, o grofoaie a spus că nu peste mult timp va trebui să părăsim Cluj; acum și-au făcut de cap negustorii și birtașii. Iată ce scrie o gazeta din Cluj:

În strada Mănăsturului se scrie pe o prăvălie „Prăvălie de șpițepie” (te miri, că n'au scris pricepuții așa cumiți „prăvălie de prostie!”)

Tot pe strada susnumită se mai iașă încă pe o prăvălie „Vanzare în vâluite” și pe alta „Articole mestecații” (cu trei i, parcă ar striga firma către cumpărători, cum strigă ciobanul la cârlani, când îi duce la păscut.)

În hoteluri, pe listele de mâncare, încă se scrie dăstul de pocit. Erau la hotelul „Ferenț József” însinte cu câteva zile pe o listă de mâncare următoarele mâncări: „Palameț cu sematiș” (numai cel de sus poate pricepe ce-o mai fi și mâncarea aceea), apoi era tot ceva mâncare „Coarne de oaie” (bagsama carne și nu „coarne” voia să zică), iar mai departe „Friptură de cocostărc” — „Pujkastili” (ce mai bazaconie!)

Și alte multe. Când le-om veni de hac la nemernicii aceștia? Se fi cutezat să facem noi așa unele sub stăpânirea ce-i veche, capoi ne vedea mama lui, Scaraoțchi. A sosit pare-că timpul să le-punem odată și botniță la gură...

Consiliu Dirigent Român Resortul de Agricultură și Comerț.

6527/a 1919.

229 1—1

Concurs.

În toamna anului curent se deschide școala silvică din Timișoara-Pădure-Verde. Scopul acestei școli este aducerea de forestieri cari, pe lângă instrucțiune teoretică și practică de doi ani înzestrați cu cunoștințele generale ale științei silvice, vor fi în stare să îndeplinească cu succes datorițele serviciului concretizat lor în ceea-ce prevede protecția, administrarea și exploatarea pădurilor.

Primirea frecvențanților în școala silvică Pădurea-Verde se face pe lângă următoarele condițiuni:

1. Primirea frecvenților în școală se face pe baza acestui concurs.

2. Rugărilor pentru primire scrise cu mâna proprie a concurentului sunt a se înainta cel mult până la 20 Septembrie 1919, direcțiunii școlii silvice din Timișoara Pădurea-verde (p. u. Timișoara).

3. Petițiile înscrise după termenul fixat nu se vor lua în considerare.

4. În petiție trebuie amintit dacă petiționarul dorește întreținerea școlii conform punctelor 11, 12, 23 în sensul punctului 5 g. pe speșele sale proprii sau în sensul punctelor 14 și 15 pe speșele statului, având a indica și adresa exactă pe care este a se trimite rezoluția rugării lui. Spre acest scop sunt a se înainta și atestate oficiale despre starea materială.

a) cu extras din matricula botezaților că în anul concursului intră în al 17-lea an de etate,

b) Cu testimoniul școlar, că a absolvit cu succes IV. cl. a unei școlii medii (gimnaziu, școală reală ori școală civilă),

c) cu atestat dela medicul județean ori militar, cumcă e sănătos, robust, vede, aude și vorbește bine,

d) cu atestat de moralitate dela autoritățile competente, cumcă dela eșirea lui din școală medie, până la înaintarea rugărei a avut purtare neexceptională,

e) dacă petiționarul a fost ori încă este în aplicație cu atestatul stăpânului, că de când, cât timp și în ce funcțiune a fost aplicat,

f) cu atestat dela autoritatea competentă, cumcă ce este ori a fost ocupația normală a părinților, mai departe dacă stă sub îngrijirea părintească, ce stare materială au părinții lui în fine dacă e orfan, respectiv, dacă însuși trebuie să se îngrijească de susținerea sa, ce avere are el însuși.

g) Celce dorește a fi primit pe speșele sale ori pe ale întreținătorului său, cu declarație dereasă la notarul public, cumcă el însuși, părinții lui, curatorul lui, ori întreținătorul său va plăti punctuos speșele de întreținere anuală de 2000 coroane în 3 rate lunare în casieria școlii silvice.

6. Rezoluțiunea de primire pe anul prim se aduce de către Resortul de Agricultură și Comerț la propunerea școlii silvice.

7. La clasificarea demnității și aptitudinii de primire se bucură de avantaj aceia:

a) cari posed pregătire școlară mai bună și mai înaltă,

b) cari dovedesc stagiul de cel puțin un an la o gospodărie silvică dela păduri supuse regimului silvic.

8. Candidații de primire sunt datori a se prezenta personal la termenul comunicat lor. Neprezentarea punctuoasă poate aduce cu sine pierderea dreptului de însinuare la primire.

9. Candidații vor fi supuși de către directorul școlii la vizită medicală. Nu pot fi primiți acei candidați, la cari medicul institutului constată morboșic sau morbo care pe lângă ocupațiunea școlară conturbată nu se poate vindeca ușor, ori pe care îi ală trupește defectuoși.

10. Acei candidați a căror primire nu poate fi obiecționată, vor fi recepționați de directorul școlii în internat și vor fi inđuși în matricula elevilor.

11. Elevii locuiesc și vor primi întreținerea în internatul școlii silvice până la număr limitat. Ceilalți vor fi externiști și se vor alimenta singuri.

12. Fiecare frecvențant e dator a aduce cu sine la intrarea lui în internat un rând de haine tari de strapă, un rând de haine de sărbătoare, o manta, o pălărie, 6 cămăși de zi, 2 cămăși de noapte, 6 pârchi izmene, 6 batiste, 10 pârchi obiele ori ciorapi, 1 pârche de cizme ori ghete de strapă, 1 pârche de ghete ușoare, 1 pârche de pantofi, un țol de acoperit, 4 cear-

ceafuri, 1 perină cu două fețe, 6 ștergare, 1 garnitură de tăcături (lingură, furculiță, cuțit), 1 garnitură de perii pentru curățirea ghetelor și vestimentelor, piepten, perie de cap, perie de dinți și un pocal de tinichea emailat.

13. Școala prevede elevii cu cele trebuincioase la învățământul practic și teoretic (cărți recvizite de scris, hârtie și altele, pe lângă rest tuiroa speșelor efective.

14. Celce doresc a fi întreținuți pe speșele statului, conform punctelor 11, 12, 13, trebuie să se oblige prin declarație subsemnată cu consimțământul în fața a doi martori subscriși, cumcă după terminarea studiului în școala silvică 5 ani vor petrece în serviciul statului.

15. Întreținerea gratuită din partea statului, afară de cele cuprinse în punct 14 mai este încă condiționată dela absolvirea cu succes bun a cursurilor.

În consecință elevii primiți în școala silvică pe speșele statului după primirea de-

finitivă, dar ceice vor obține întreținerea gratuită după terminarea anului școlastic al 2. în decurs de 3 săptămâni dela primirea acestei rezoluțiuni prin declarația părinților sau a curatorului trebuie să garanteze statului, cumcă în caz dacă înainte de terminarea cu succes a celor 2 cursuri a școlii silvice ar repăși benevol sau ar fi eliminat din vina lui proprie, părinții, curatorul sau alt îngrijitor al lui va rebonifica speșele de întreținere socotite cu prețul stipulat în punctul 15 g), cel mult în răstimp de 3 săptămâni dela provocarea făcută de directorul școlii silvice.

16. Absolvenții școlii silvice vor fi admiși la examenul de calificare, numai după ce vor dovedi, că a stat neîntrerupt un an în serviciul practic unei gospodării silvice.

Sibiu, la 31. August 1919.

Secretar general: Directorul școlii:
Vasile C. Osvadă Valer Linția

Elevele

primite în „Institutul surorilor de ocrotire“, pe sesiunea 1919—20

1. Ancușa Silvia, Văliug.
2. Babeș Silvia, Ruja.
3. Bădila Elena, Turnișor.
4. Bircescu Viorica, Lugos.
5. Blaga Elena, Mercurea.
6. Broșteanu Ana, Reșița.
7. Buda Maria, Budafalău.
8. Bucurenciu Veturia, Arpașul de sus.
9. Buzea Voichița, Milașul-mare.
10. Călborean Eugenia, Boian.
11. Cămpăan Susana, Poiana Blenșii.
12. Ciora Ana, Veștem.
13. Ciulean Eugenia, Băbeni.
14. Cohan Ana, Tornea.
15. Colceri Ana, Sibiu.
16. Coleși Sabina, Zernești.
17. Corceșiu Elvira, Indol.
18. Cosma Emilia, Tur.
19. Crista Maria, Dobra.
20. Dămboiu Valeria, Brașov.
21. Doican Ana, Sebeșul de jos.
22. Dragoman Paraschiva, Țichindeal.
23. Dumbrăvean Gafia, Sâncel.
24. Feheticu Victoria, Mediaș.
25. Fels Berta, Sibiu.
26. Fleck Neli, Sibiu.
27. Follean Salomea, Alba Iulia.
28. Găescu Emilia, Belint.
29. Gavrilesu Victoria, Țânțari.
30. Gebauer Marta, Brașov.
31. Gebauer Wilhelmina, Brașov.
32. Gischer Mariana, Brașov.
33. Glaja Cornelia, Hundrubechi.
34. Henegar Ileana, Lacrăm.
35. Hudea Sofia, Hendorf.
36. Ilea Elisabeta, Râșnov.
37. Ioan Ana, Sâncel.
38. Ioncu Maria, Chișineu.
39. Istrate Aurelia, Tanțiu.
40. Izip Rozalia, Sântioana săsească.
41. Iula Sofia, Var.
42. Keltzman Grete, Sibiu.
43. Keltzman Iosefina, Sibiu.
44. Knall Frieda, Sibiu.
45. Lațcu Elena, Caransebeș.
46. Lupan Cornelia, Chiusbaia.
47. Manciu Silvia, Sibiu.
48. Maniu Elena, Arad.
49. Moldovan Virginia, Vidrașeu.
50. Manta Maria, Gurarăului.
51. Marcu Elena Șpring.
52. Marin Olimpia, Boroșinul mic.
53. Morariu Aurelia, Juriul de câmpie.
54. Morariu Silvia, Juriul de câmpie.
55. Muntean Maria, Pianul de jos.
56. Neagu Maria, Cinsdia.
57. Oana Raveca, Pianul de jos.
58. Oancea Letiția, Dobârca.
59. Olariu Cornelia, Gioagiu de sus.
60. Olteanu Ana, Ludoșul de murăș.
61. Oltean Elena, Veza.
62. Ongyert Clotilda, Bistrița.
63. Oros Maria, Marin.
64. Păcurariu Alexandrina, Mercurea.
65. Pan St. Maria, Cristian.
66. Piso Silvia, Sibiu.
67. Popa Maria, Sibiu.
68. Pop Dominica, Sibiu.
69. Pop Lucreția, Daia mare.
70. Pop Veturia, Tohanul-vechiu.
71. Pop Vilhelmina, Macira.
72. Popoviciu Ana, Solomon.
73. Pppoviciu Eugenia, Arad.
74. Popoviciu Maria, Oena Sibiu.
75. Rusu Ana, Veleriu.
76. Rusu Maria, Tur.
77. Sabo Augusta, Tur.
78. Sărbu Ana, Sibiu.
79. Seidel Ana, Dej.
80. Simonis Iosefina, Sibiu.
81. Stănuleț Paraschiva, Săsăuș.
82. Socenaș Ana, Săcel.
83. Stănescu Silvia, Turda.
84. Suci Maria, Cluj.
85. Teleguțiu Cornelia, Abrud-sat.
86. Theil Gabriela, Sibiu.
87. Vișia Maria, Făgăraș.
88. Wolff Emma, Sibiu.

Aviz!

Toate elevele „Institutului surorilor de ocrotire“ au a se prezenta la internat în strada Mănăstur (Salvarea) Cluj, în ziua de 25 Septembrie a. c.

Lista obiectelor

ce trebuiesc aduse de Surorile de Ocrotire la intrarea în internat. Rufărie (minimum):

6 cămeși de zi.	6 cărpe de bucătărie.
6 cămăși de noapte.	12 batiste.
6 pantaloni.	12 cărpe albe.
3 brasere (lăibăruțe).	2 capoade.
3 fuste albe.	2 pârchi ghete.
6 pârchi ciorapi.	1 sac pentru rufe.
6 ștergare.	1 țol.
6 servete de masă.	

Un tacâm complet: 3 farfurii, 1 farfurie mare de servit mâncare, 1 ceașcă, 1 sticlă de apă, 2 linguri supă, 2 cuțite, 2 furculițe, 2 lingurițe.

Dr. Iuliu Moldovan m. p.
secretar general.

Dela Consiliul oraşului Ocna-Sibiului.

Nr. 1504/919

231 1—1

Publicaţiune.

Oraşul Ocna-Sibiului a decis facerea a mai multor fântâni pe hotar pentru adăparea vitelor şi anume cu conducte şi din ciment.

Măestrii şi pricepătorii doritori de a întreprinde lucrările sunt poştii a se însinua cât mai curând la primăria oraşului.

Societatea ocrotirea orfanilor din Război, secţia regională Sibiu.

Anunţ.

În Şcoala Normală (Preparandia) de băieţi din Timişoara sunt pentru orfanii din război:

6 burse pentru Cl. I. 7 burse pentru Cl. III.
15 semi-burse „ I. 15 semi-burse „ III.
10 burse pentru „ II. 15 burse pentru „ IV.
15 semi-burse „ II. 15 semi-burse „ IV.

Rugăm comitetele judeţene, preoţii, învăţătorii şi toţi oamenii de bine să aducă aceasta la cunoştinţa tutorilor şi mamelor văduve; cererile de înscriere să se înainteze de urgenţă la Societatea Ocrotirea Orfanilor din război Sibiu strada Friedenfels 16, însoţite de următoarele acte:

1. Certificatul de şcoală.
2. Adeverinţa despre moartea tatălui.
3. Act de paupertate (lipsă de mijloace).

232 1—1

Comitetul.

„ARDELEANA“

Institut de credit şi economii societate pe acţi în Orăştie.

Direcţiunea băncii „Ardeleana“ în Orăştie, judeţul Hunedoara, vinde următoarele obiecte:

Un castel cu etaj, constător din 20 camere în mijlocul unei grădini de cca 14 jugăre plantat cu pomi. Prin grădina Castelului curge canalul unei mori, din care se poate uda toată grădina, care se poate transforma şi pentru legumărit. Castelul e aşezat în faţa soarelui şi uşor se poate întocmi chiar şi pentru Sanatoriu.

O moară cu patru pietri, care are apă destulă, că poate umbla ziua şi noaptea, iarna şi vara, iar în legătură cu ea uşor se poate instala o scărmanătoare de lână sau alt stabiliment. Toate comunele din ţinut gravitează la moara aceasta, care e singură în comună.

O vie de 18 jugăre din cari 14 sunt plantele cu soiuri nobile, e aşezată în faţa soarelui.

Toate aceste trei obiecte sunt situate una lângă alta în comuna Geoagiu, judeţul Hunedoara, pe valea Murăşului, 3 kilometri distanţă dela Băile termale din Geoagiu 3 kilometri dela gara Romosului şi 9 kilometri dela Orăştie. Clima e foarte domoală, fără vânt şi praf. Comuna e centru de plasă, unde se înpreună patru drumuri din patru părţi ale judeţului.

Reflectanţii să se adreseze la Direcţiunea institutului „Ardeleana“.

Orăştie, 16 Septembrie 1919. 230 1—1

Direcţiunea,

Cine ştie ceva?

Despre Ioan Suci honved 23 Wotkinski Zawod, Gub. Wjatzkoi fost prisionier în Rusia; de 2 ani nu se mai ştie nimic despre el, e rugat pe lângă remuneraţie a încunoştiinţa pe părinţii lui: Ioan Suci, econom în Boz Buzd p. u. Cunţa judeţul Albe-Inferioare. 224 2—2

Un tânăr comerciant

În etate de 34 ani doreşte cunoştinţa unei domnişoare sau văduve în etate de 20—40 ani cu scopul de a o lua în căsătorie. Oferite cu fotografie să se trimită la Administraţia „Gazetei Poporului“. 222 3—3

Consiliul Dirigent Român
Resortul Cultelor şi al Instrucţiunii publice.

Nr. 12291—1919

223 2—2

Publicaţiune.

Rezortul Cultelor aduce la cunoştinţa studeşilor români din Transilvania, Bănat şi părţile ungurene că pentru anul şcolar 1919/20 Consiliul Dirigent a votat următoarele burse:

1. 50 à 3000 franci francezi pentru tineri cari vor să studieze în Franţa, Anglia, Belgia, Elveţia, Italia şi Americă.

2. 100 burse à 1500 franci francezi pentru aceiaşi:

3. 80 burse la Căminurile studenţeşti de pe lângă universitatea românească din Cluj, burse constătătoare din locuinţă şi întreţinere gratuită.

4. 120 burse la Căminurile studenţeşti din Cluj, constătătoare din jumătate costul locuinţei şi întreţinerii.

5. 80 burse la unul din Căminele studenţeşti din Bucureşti, burse constătătoare din locuinţă şi întreţinere gratuită.

6. 120 burse la Căminele din Bucureşti, constătătoare din jumătate costul locuinţei şi întreţinerii.

Reflectanţii la bursele de sub Nr. 3—6 îşi vor înainta cererile la Rezortul cultelor până la 25 Septembrie (cele de sub Nr. 1—2 fiind deja votate) însoţindu-le cu atestat de bacalauriat (maturitate), cu nota generală cel puţin bună, de eventuale documente ale universităţii şi de certificat de paupertate.

Seful rezortului: Dr. V. Branşte.

Concurs.

Secţia regională din Sibiu a Societăţii pentru ocrotirea orfanilor din război, publică concurs pentru 40 locuri la Şcoala de Sericicultură Vitişescu-Mironeanu din Iaşi, având în program: cultura vermicilor de mătăsă, a inului şi a cânepii ţesutul, neveditul, teoria boiturilor (colorilor) din plante, economia casnică, ţesutul covoarelor româneşti, brodăria şi gospodăria.

Sunt preferite orfanii de război, cari vor fi susţinute la şcoală de secţia regională; ceilalţi vor plăti dela 1000—1200 Lei anual.

Cursul ţine 5 ani. Şcoala e cu internat.

Se cere etatea 12—17 ani (pentru orfanii 12—15 ani) şi absolvirea claselor primare.

Petiţiunile să se trimită cât mai îngrabă la secţia regională Sibiu, str. Friedenfels 16, I. 7., unde se află programul şcolii şi informaţiuni privitor la cele ce trebuie duse la intrarea în şcoală.

Toate ziarele sunt rugate să reproducă acest concurs. 225 2—3

Caut un învăţăcel

pentru prăvălia mea mixtă, aş dori să aibă 2 cl. gimnaziale şi din familie bună. Traian Bann comerciant în Zlatna comitatul Albe-Inferioare. 219 3—3

**Anunturi
şi reclame**

se primesc
la administraţia
„Gazetei Poporului“

Anunţ.

Comuna SADU dă în arândă hotelul său pe timp de 3 ani, începând cu 1 Ianuarie 1920. Licitaţia publică se va ţine în 5 Octombrie a. c. la 3 ore p. m. 233 1—1 Primăria comunală.

CONCURS

La Resortul Afacerilor Industriale Secţia V. Direcţiunea Măsurilor şi Greutăţilor, se primesc 15 (cinsprezece) candidaţi pentru a fi pregătiţi şi pe urmă împărţiţi ca funcţionari la oficiile de măsurii şi greutăţi în Transilvania, Bănat şi ţinuturile ungurene locuite de Români.

În vederea pregătirii candidaţilor pentru serviciul verificării măsurilor şi greutăţilor, se va organiza la Sibiu un curs special de (10) zece săptămâni. La acest curs vor fi admişi numai absolvenţii şcolii înalte de tehnică, sau acei candidaţi, cari au depus cel puţin examenul de maturitate la o şcoală reală şi cunosc limba românească.

Petiţiile provăzute cu documente de studii, de botez şi indigenat în original sau copie legalizată, sunt a se adresa Consiliului Dirigent, Resortul Afacerilor Industriale la Sibiu până la 15 Septembrie e. o.

Participanţii la cursuri vor primi din partea Resortului un ajutor lunar de 800 cor., pentru acoperirea trebuinţei de traiu şi 150 cor. pentru cheltuielile de călătorie la Sibiu.

După absolvirea cursului şi depunerea examenului, candidaţii vor fi denumiţi prin decret în clasa de salarizare conform studiilor absolvate şi vor fi împărţiţi la oficiu de Măsurii şi Greutăţi în Transilvania Bănat şi ţinuturile ungurene.

pt. Şeful Resortului
Secretar General,

220 3—3

Ing. E. Muntean m. p.

Ghete

bărbăteşti, Nr. 44 lucru de mână solidă şi-aproape nouă, sunt de vânzare: Să se întrebe la administraţia „Gazetei Poporului“ strada Orezului 41. 5—5

Cinematograful oraşului Sibiu.

Directoară: d-na H. Scholtess. Dă reprezentaţii zilnic la orele 9 seara. Duminica dă reprezentaţii una la 6 $\frac{1}{2}$ şi cealaltă la 9.

Un băiat

cu şcoală românească se primeşte ca elev la tipografia „Carpaţii“ a „Gazetei Poporului“, strada Orezului Nr. 41.

Mersul trenurilor în Sibiu. Valabil

din April:

1. Sibiu — Bucureşti pleacă ora 5.44 p. m.
2. Bucureşti — Sibiu soseşte . 11.00 a. m.
3. Sibiu — Copşa-mică pleacă . 6.20 a. m.
4. 4.02 p. m.
5. Copşa-mică — Sibiu sos. . 11.35 a. m.
6. 10.05 p. m.
7. Sibiu — Vinţul de Jos pleacă . 8.00 a. m.
8. Vinţul de Jos — Sibiu sos. . 7.30 p. m.
9. Sibiu — Cislădie pleacă . 6.23 a. m.
10. Cislădie — Sibiu soseşte . 7.04 a. m.
11. Sibiu — Căneni pleacă . 7.04 a. m.
12. Căneni — Sibiu soseşte . 10.30 a. m.
13. Sibiu — Sighişoara pleacă în fie-care Luni, Mercuri şi Vineri 7.43 a. m.
14. Sighişoara — Sibiu soseşte în fie-care Marţi, Joi şi Sâmbătă 7.00 p. m.